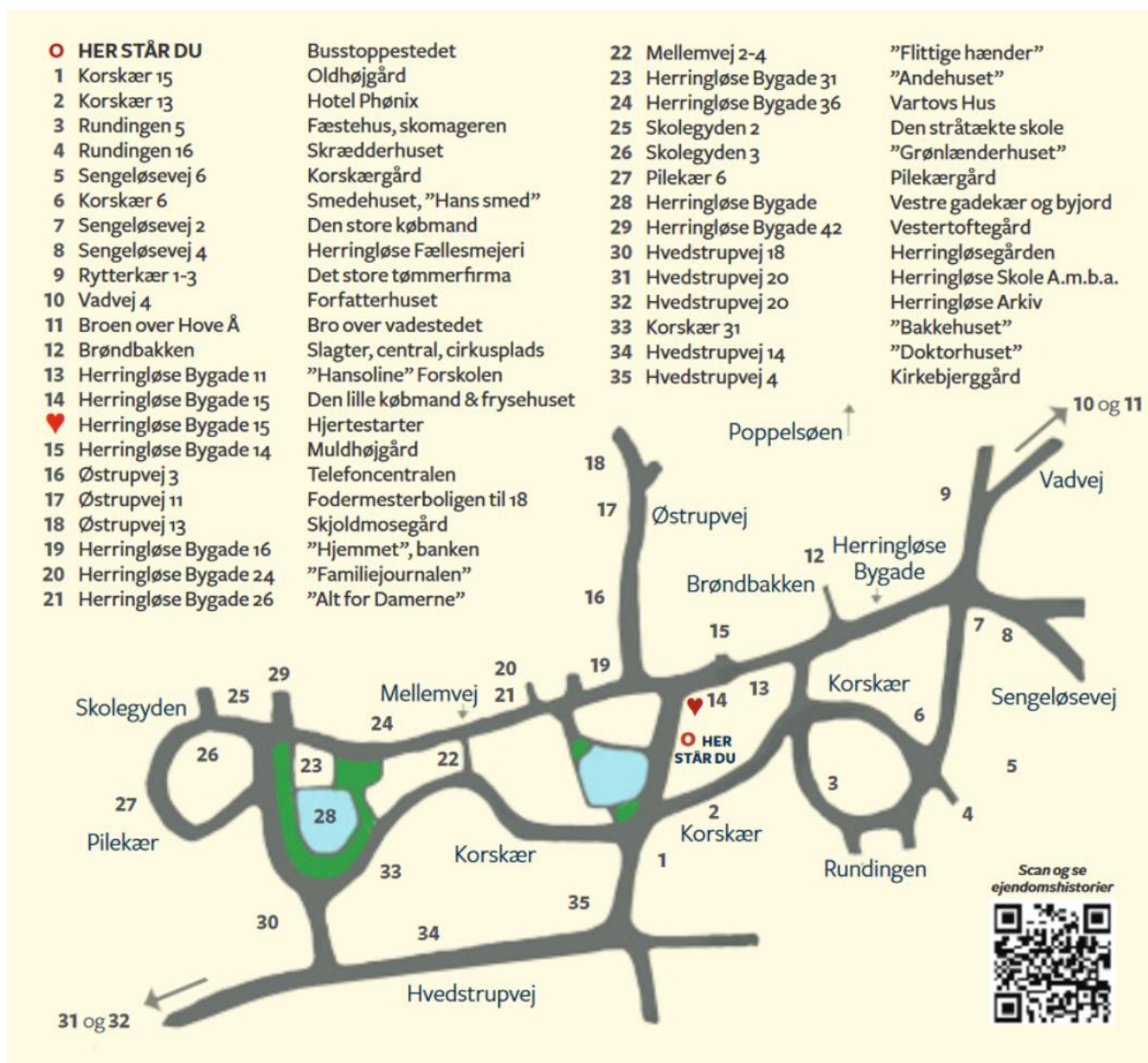

Herringsløse Ejendomshistorier

Herringsløses historiske rødder rækker 2000 år tilbage i tiden. Men allerede i stenalderen slog mennesker sig ned omkring det højtliggende og frugtbare sted, hvor-fra man havde udsigt til alle sider, når skoven var fældet. Egnen er rig på dysser og høje fra alle oldtidsperioder, og med indvielsen af den nye bro over Hove Å er Herringsløse med Absalonstien forbundet med landsbyen Hove i et stiforløb, der kan følges tilbage til oldtiden. Ad denne sti red og kørte Absalon, når han skulle fra Roskilde via kirkens besiddelser i bl.a. Herringsløse til sin gård i Hove

Herringsløse er udnævnt som bevaringsværdig landsby på grund af sin beliggenhed i landskabet, byens oprindelige struktur omkring de gamle gadekær og med stumper af den fælles byjord, mængden af ejendomme med oprindelige bygningstræk og dokumenteret anvendelsehistorie

1 - Korskær 15, Oldhøjgård, tidl. Oldershøjgaard

Gården hørte tidligere under Universitetets Gods.

Fra begyndelsen af 1500-tallet til slutningen af 1800-tallet bestod den overvejende del af det økonomiske grundlag for Københavns Universitets virksomhed af indtægter fra jordegods.

Den vigtigste indtægt af godset var bøndernes landgilde, dvs. den afgift, de betalte godsejeren for retten til at dyrke jorden.

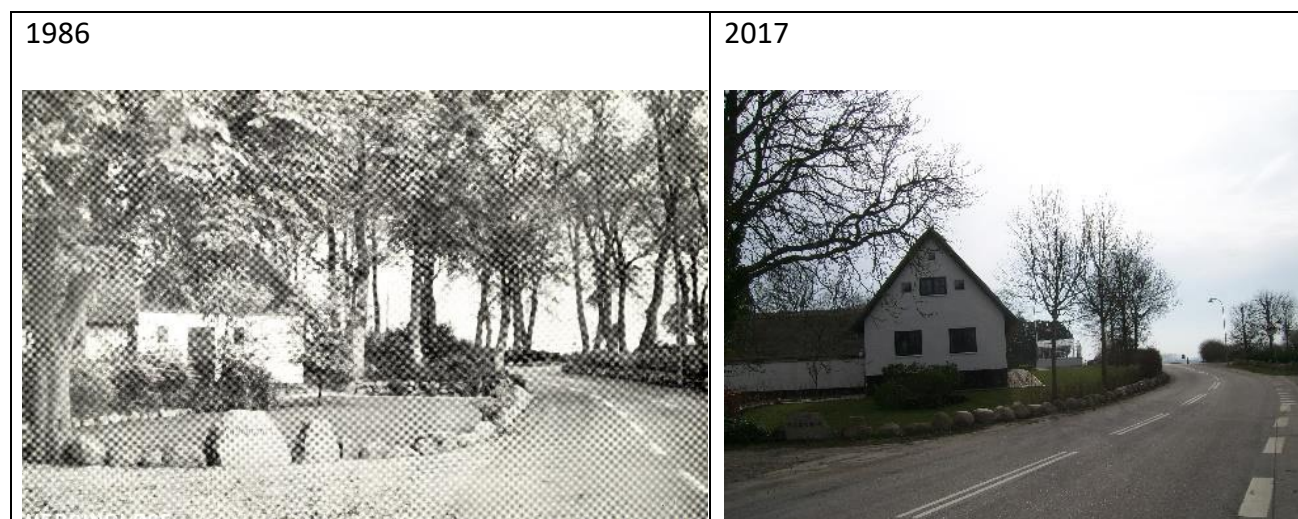
Bonden Jørgen Pedersen, som havde overtaget gården i fæste efter sin far, fik i 1839 arvefæsteskode på gården mod en årlig afgift til universitetet på 15 tønder og 6 skæpper af hver af de 3 kornsorter rug, byg og havre samt et par skilling.

Gården var i denne slægts eje til midt i 1900-tallet, da den daværende ejer valgte at gå på aftægt.

I 1930erne boede Hans Søren og hans søster Karen Marie Christensen på gården, hvor hverdagen var præget af gammeldags gæstfrihed. Det var almindeligt, at man gik derhen og fik sin aftenkaffe, tændte sin lange pipe og sludrede med naboerne.

Da Hans Søren Christensen døde, blev han kørt til kirken med et forspand af gårdens 4 sorte heste, og efter begravelsen blev gårdens 5 heste aflivet, da gården skulle afhændes. Det var Hans Sørens ønske – hestene hørte til gården.

Gården udbrændte i juni 2012 og er nu genopbygget i tidssvarende stil.

2 - Korsvær 13, "Hotel Phønix"

Huset var et fæstehus under Universitetets Gods og har oprindeligt haft et fag mere.

Huset blev et samlingssted for byens borgere, når de samledes i sangforeningen eller til foredrag, danseundervisning, juletræsfest og andre festlige sammenkomster og højtidsfester.

Efter musikalske sammenkomster drak man "tekneiter", te med brændevin i, og det folkelige navn "Hotel Phønix" fik huset efter forbillede fra et berøgtet udskænkingssted i København.

Omkring 1930 blev huset beboet af en fragtmand, der bl.a. kørte mælkejunger til København om morgenen og returnerede med bestillinger fra beboerne i Herringløse.

3 - Rundingen 5, Skomagerens hus

Huset er fra 1827 og var et fæstehus under Universitetets Gods, der i en årrække var beboet af en skomager. Siden boede Alfred og Karen Hansen i huset. Han var ægsamler og hønsekræmmer. Æggene solgte han til Roskilde Ægpakkeri, og i forbindelse med fragten til Roskilde udførte han en slags budcentral for Herringløse beboere, der havde bud til og fra Roskilde.

Alfred Hansen havde engang købt et antal kalkuner, som han med et reb om halsen havde hængt op i sine popler, så han bekvemt kunne rive vinge- og halefjer af dem. Fjerene skulle sælges til en hattemager, men kalkunerne var jo levende og skreg som bare pokker. Naboen, den gamle smed Hans Hansen, tilkaldte sognefogeden, som pålagde hønsekræmmeren at hugge hovedet af dyrene først, *for ellers kommer du ikke til at plukke en høne mere!*

4 - Rundingen 16, Skrædderhuset

Ejendommen købt fra Cathrineberg Gods. Forrest på grunden lå tidligere et gadekær, som sammen med ejendommens grund blev solgt fra den fælles byjord. Tinglyst klausul at den del ikke måtte bebygges, da den blev solgt billigt.

Skrædder Lars Andersen (1849-ca.1939) fortsatte sin skræddervirksomhed til han var 90 år. Der var 2 svende og 5-6 lærlinge. Arbejdstiden var 6 morgen til 10 aften, om lørdagen dog kun til kl. 1 over middag, og lønnen var for svendene 1 kr. om dagen, lærlingene måtte nøjes med kost og logi. Mesters kone lavede god mad, og man spiste med fuldt bestik og ikke kun den traditionelle femgrenede gaffel.

